

AFSCHRIFT

vonnis

RECHTBANK AMSTERDAM

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 360779 / HA ZA 07-160

Vonnis van 17 juni 2009

in de zaak van

DIRK WILLEM HERMAN MAAS,
wonende te Amsterdam,
eiser in conventie,
verweerder in voorwaardelijke reconventie,
✓ advocaat mr. A. Knigge,

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
ARMADA PRODUCTIONS B.V.,
gevestigd te Amsterdam,
gedaagde in conventie,
eiseres in voorwaardelijke reconventie,
advocaat mr. R.J.F. Wigman.

Partijen zullen hierna Maas onderscheidenlijk Armada genoemd worden.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- tussenvonnis van 19 december 2007
- proces-verbaal van getuigenverhoor van 11 juni 2008
- proces-verbaal van getuigenverhoor van 23 januari 2009
- conclusie na getuigenverhoor van de zijde van Armada, met bewijsstukken
- conclusie na getuigenverhoor van de zijde van Maas, met een bewijsstuk
- akte uitlating productie(s) van de zijde van Armada
- akte uitlating producties van de zijde van Maas.

1.2. Ten slotte is wederom vonnis bepaald.

2. De verdere beoordeling

in conventie

2.1. In voornoemd tussenvonnis is Armada toegelaten tot het bewijs dat Maas zijn formatrechten op de Flodderfilms en de Flodder TV-serie aan (een) derde(n) heeft overgedragen.

360779 / HA ZA 07-160
17 juni 2009

2

2.2. In rechtsoverweging 2.6. van het tussenvonniss zijn een aantal overeenkomsten genoemd die op enigerlei wijze betrekking hebben op, althans melding maken van, auteursrechten op de Flodderfilms en/of de Flodder TV-serie. Eén van die overeenkomsten (nummer III in de genoemde rechtsoverweging, hierna: "overeenkomst III") ziet op het werk "De zaak Zonnedael", is gesloten tussen Zonnedael B.V. i.o. (producent) enerzijds en Maas (scenario-schrijver) anderzijds, en bevat de volgende hier relevante bepaling:

"Scenarioschrijver verklaart en bevestigt dat alle rechten van het oorspronkelijk Flodder-concept volledig en onverkort bij producent berusten, en dat scenarioschrijver de rechten in en op het scenario door ondertekening van deze overeenkomst aan producent overdraagt."

2.3. De rechtbank overwoog in voornoemd tussenvonniss met betrekking tot overeenkomst III dat de inhoud daarvan geen andere uitleg toelaat dan dat Maas hiermee erkent dat de rechten op het format bij "de producent" berusten, en dat een redelijke uitleg van artikel 2 lid 2 AW met zich brengt dat ook een in een latere akte opgenomen erkenning van de overdracht voldoet aan de eisen van dat artikel voor rechtsgeldige overdracht. Nu echter Maas tot dat moment de echtheid van de betreffende akte betwistte en stelde de overeenkomst in de overgelegde vorm nimmer te hebben ondertekend, werd vervolgens Armada mede om die reden toegelaten tot het hiervoor onder 2.1. bedoelde bewijs.

2.4. Nadat Maas in zijn hoedanigheid van getuige al de mogelijkheid had opgehouden dat de handtekening onder overeenkomst III de zijne is ("ik zeg niet dat ik niet getekend heb, dit zou goed kunnen"), heeft hij bij conclusie na enquête naar voren gebracht dat hij "niet [heeft] gesteld dat de handtekening onder het Zonnedael contract (overeenkomst III, rechtbank) niet zijn handtekening is". Wat er ook zij van de vraag of Maas nu wel of niet zijn standpunt hieromtrent heeft gewijzigd, vastgesteld kan in ieder geval worden dat de echtheid van de betreffende handtekening niet (meer) ter discussie staat.

2.5. In het tussenvonniss is het antwoord op de vraag of overeenkomst III kan dienen tot bewijs van overdracht van formatrechten, afhankelijk gesteld van de echtheid van de aan Maas toegeschreven handtekening. Uit het voorgaande volgt reeds dat deze vraag bevestigend kan worden beantwoord. Maas heeft zich echter op het standpunt gesteld dat het niet gaat om de vraag of de handtekening van hem afkomstig is, maar of hij die heeft gezet onder de overeenkomst zoals die thans is overgelegd. Met andere woorden: de vraag of er, zoals Maas stelt, sprake is van "knip- en plakwerk".

2.6. Zo er ondanks het tussenvonniss nog ruimte is voor die stelling, die door Maas eerst na afloop van het getuigenverhoor enigszins is gesubstantieerd, dan nog kan dat Maas niet baten. Speculeren over hetgeen mogelijk met de overeenkomst is gebeurd is immers niet gelijk te stellen aan het genoegzaam onderbouwen van de betreffende stelling. Er zal tenminste sprake moeten zijn van concrete aanwijzingen die op knoeien kunnen duiden, en die zijn niet gelegen in de omstandigheid dat Maas en Geels zich deze overeenkomst niet kunnen herinneren of in het feit dat bij het Filmfonds uiteindelijk een andere overeenkomst voor Flodder III (waar overeenkomst III op ziet) is ingediend. Ook de stelling dat het gebruikelijk was om in dit soort overeenkomsten "te knippen en te plakken" vormt niet zo'n aanwijzing. Dat is alleen al niet het geval omdat daarmee nog niet is gezegd dat met overeenkomst III buiten medeweten van Maas is geknoeid.

360779 / HA ZA 07-160
17 juni 2009

3

2.7. Tot slot kan Maas zich niet succesvol beroepen op de stelling dat er meerdere overeenkomsten zijn waarbij (format)rechten worden overgedragen. Juist is dat Maas zijn (format)rechten maar één keer kan overdragen, maar de eventuele aanwezigheid van meerdere overeenkomsten op dat punt maakt nog niet dat de thans aan de orde zijnde overeenkomst III niet de intentie had om te bevestigen dat de formatrechten waren overgedragen. Het is aan Maas om hiervoor nader materiaal aan te dragen, maar hij heeft dat nagelaten.

2.8. Uit het voorgaande volgt dat Armada reeds met het overleggen van de akte met betrekking tot overeenkomst III is geslaagd in het bewijs van haar stelling dat Maas zijn formatrechten aan een derde heeft overgedragen. De getuigenverhoren behoeven verder geen bespreking meer. De conclusie moet derhalve zijn dat Maas terzake van de formatrechten geen actie toekomt, zodat zijn vordering moet worden afgewezen.

2.9. Maas zal, als de in het ongelijk gestelde partij, op grond van artikel 1019 Rv worden veroordeeld in de daadwerkelijk gemaakte proceskosten. De gevorderde advocaatkosten ten bedrage van € 15.158,- worden door Maas niet betwist. Dit bedrag is dan ook toewijsbaar, vermeerderd met € 248,- wegens vastrecht. De kostenveroordeling zal niet uitvoerbaar bij voorraad worden verklaard, omdat daarom niet is verzocht.

in voorwaardelijke reconventie

2.10. De voorwaarde waaronder deze vordering is ingesteld, namelijk dat de rechtbank oordeelt dat aan Maas (zekere) rechten op het format "Flodder" toekomen, is niet vervuld. Verdere behandeling kan dan ook achterwege blijven.

3. De beslissing

De rechtbank

in conventie

3.1. wijst het gevorderde af,

3.2. veroordeelt Maas in de kosten van dit geding, tot heden aan de zijde van Armada begroot op € 15.406,-.

Dit vonnis is gewezen door mr. J. Thomas, mr. C.H. Rombouts en mr. P.W. van Straalen en in het openbaar uitgesproken op 17 juni 2009.

type: JT
coll: